

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว เช่น อุตสาหกรรมด้านงานเชื่อมเป็นอุตสาหกรรมที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งด้านกระบวนการเชื่อมและด้านเทคโนโลยีการเชื่อมแต่แรงงานทางด้านช่างเชื่อมโลหะ กลับมีไม่เพียงพอต่อความต้องการของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะช่างเชื่อมโลหะที่สำเร็จการศึกษาจากอาชีวศึกษาทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในปัจจุบันผู้เรียนที่เลือกเรียนในสาขาช่างโลหะการ ในสถานศึกษาของอาชีวศึกษามีจำนวนลดน้อยลงมากผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคลากรที่ผลิตแรงงานด้านงานเชื่อมโดยตรงอยากทราบว่ามีสาเหตุ และปัจจัยอะไรที่ส่งผลต่อการไม่เลือกเรียนในสาขาโลหะการ การจัดการศึกษาด้านอาชีวศึกษารับผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่าเข้ามาเรียน โดยไม่ต้องสอบคัดเลือกทำให้เกิดปัญหาผู้เรียนสนใจเข้าเรียนในบางสาขาวิชาชีพจำนวนมากจนเกินความสามารถห้องเรียนและครูผู้สอน ในขณะที่เดียวกันสาขาวิชาชีพที่เป็นความต้องการของ ตลาดแรงงานที่ขาดแคลนมากเช่น สาขาวิชาช่างโลหะการกลับมีผู้สนใจเรียนลดน้อยลง ไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้

ในการจัดการเรียนการสอนของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2545 (ปรับปรุง 2546) พัฒนาขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ให้ทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยียุค โลกาภิวัตน์[1] โดยจัดการเรียนการสอน 5 ประเภทวิชาคือ ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ศิลปกรรม คหกรรม พาณิชยกรรม และเกษตรกรรม ในประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมประกอบด้วยช่างโลหะการ ช่างกลโรงงานช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง ช่างโยธา และช่างสถาปัตยกรรม ในแต่ละประเภทสาขาวิชา มีนักเรียนให้ความสนใจเป็นจำนวนมากแต่ประเภทสาขาวิชาโลหะการมี นักเรียนให้ความสนใจศึกษาน้อย ซึ่งไม่สอดคล้องกับตลาดแรงงานที่ต้องการแรงงานสาขาวิชาโลหะ การเป็นจำนวนมาก ดังนั้นผู้วิจัยในฐานะเป็นบุคลากรทางการศึกษาสาขาวิชาโลหะการ จึงสนใจที่จะ ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาโลหะการ โดยเลือกประชากรเป็นนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรมยกเว้นสาขาวิชาช่างโลหะการ ใน วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ซึ่งประกอบด้วยสาขาวิชาช่างกลโรงงาน ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่าง อิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้างช่างโยธา และสาขาวิชาช่างเทคนิคสถาปัตยกรรมเป็นกลุ่มเป้าหมายในการ วิจัยครั้งนี้เพื่อให้ทราบข้อเท็จจริงอันจะเป็นปัจจัย ในการพัฒนาเพื่อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการ

สอน และจะนำผลการวิจัยที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขในการจัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาโลหะการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรมกรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาโลหะการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรมกรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยที่ศึกษาส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาโลหะการของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรมกรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ มีความสัมพันธ์กัน

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนสาขาวิชาโลหะการ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรมกรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์
2. เป็นแนวทางพัฒนาและปรับปรุงสาขาวิชาโลหะการในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามความคาดหวังของนักเรียน และใช้เป็นแนวทางรับนักเรียนสาขาวิชาโลหะการต่อไป

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ขอบเขตด้านพื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้คือ วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ อำเภอเมือง จังหวัดบุรีรัมย์
2. ขอบเขตด้านเนื้อหาในการวิจัยครั้งนี้ คือ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาโลหะการ กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์
3. ขอบเขตด้านกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาจากประชากรที่เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรม กรณีศึกษาวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ปีการศึกษา 2554 จำนวน 290 คน

1.6 นิยามศัพท์

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกเรียน หมายถึง สิ่งที่เป็นแรงกระตุ้นหรือมีส่วนสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถทำการตัดสินใจไม่เลือกเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ประเภทช่างอุตสาหกรรม วิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

ประเภทช่างอุตสาหกรรม หมายถึง สาขาวิชาช่างกลโรงงาน ช่างยนต์ ช่างไฟฟ้า ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้างช่างโยธา และช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 ในวิทยาลัยเทคนิคบุรีรัมย์ ยกเว้นสาขาวิชาช่างโลหะการ

การอาชีวศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาขบวนการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคน ระดับกึ่งฝีมือ ระดับเทคนิคและระดับเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ตามความต้องการของตลาดแรงงานและประกอบอาชีพอิสระเพื่อให้สอดคล้องตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ